

High Court of Justicen (England & Wales), Queen's Bench Divisionin (Administrative Court) 23.12.2002 tekemälään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa The Queen, Approved Prescription Services Limitedin hakemuksesta vastaan The Licensing Authority (edustajanaan the Medicines Control Agency), asianosainen: Eli Lilly & Co. Ltd

(Asia C-36/03)

(2003/C 83/12)

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) on pyytänyt 23.12.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 3.2.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa The Queen, Approved Prescription Services Limitedin hakemuksesta vastaan The Licensing Authority (edustajanaan the Medicines Control Agency), asianosainen: Eli Lilly & Co. Ltd. seuraaviin kysymyksiin:

Voidaanko lääkkeelle C hakea pätevästi markkinoille saattamista koskevaa lupaa direktiivin 2001/83/EY⁽¹⁾ 10 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdan ensimmäisen kappaleen mukaisesti, kun hakemuksessa pyritään osoittamaan, että lääke C on olennaisilta osiltaan samanlainen kuin toinen lääke eli lääke B, tilanteessa, jossa

- 1) lääke B on sukua alkuperäiselle lääkkeelle A siten, että lääke B on hyväksytty lääkkeen A "tuotesarjan laajennuksena", mutta sillä on erilainen lääkekuoto kuin lääkkeellä A tai se ei muutoin ole "olennaisilta osiltaan samanlainen" kuin lääke A 10 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettussa merkityksessä; ja
- 2) tuotteella A on ollut markkinoille saattamista koskeva lupa yhteisössä yli 10 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa säädetyn kuuden tai kymmenen vuoden ajan; ja
- 3) tuotteella B on ollut markkinoille saattamista koskeva lupa alle 10 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa säädetyn kuuden tai kymmenen vuoden ajan?

(1) Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6 päivänä marraskuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY (EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67).

Rica Foods (Free Zone) NV:n, 4.2.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston 14.11.2002 antamasta tuomiosta yhdistetyissä asioissa T-94/00, T-110/00 ja T-159/00, Rica Foods (Free Zone) NV, Free Trade Foods NV ja Suproco NV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, väliintulijoina kantajan puolella Alankomaiden kuningaskunta ja väliintulijoina vastaajan puolella Espanjan kuningaskunta ja Ranskan tasavalta

(Asia C-41/03 P)

(2003/C 83/13)

Rica Foods (Free Zone) NV on valittanut 4.2.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston 14.11.2002 antamasta tuomiosta yhdistetyissä asioissa T-94/00, T-110/00 ja T-159/00, Rica Foods (Free Zone) NV, Free Trade Foods NV ja Suproco NV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, väliintulijoina kantajan puolella Alankomaiden kuningaskunta ja väliintulijoina vastaajan puolella Espanjan kuningaskunta. Valittajan edustaja on asianajaja G. van der Wal, Hoge Raad der Nederlanden,

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että valittajan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-94/00, T-110/00 ja T-159/00, 14.11.2002 antamasta tuomiosta tekemä valitus otetaan tutkittavaksi,
2. kumoo ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-94/00, T-110/00 ja T-159/00, 14.11.2002 antaman tuomion ja päättää sen mukaisesti kuin valittaja on vaatinut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 18.4.2000 jättämässään kannekirjelmässä, että tuomioistuin
 - kumoo asetuksen N:o 465/2000/EY⁽¹⁾,
 - toteaa, että yhteisö on vastuussa valittajalle siitä aiheutuneesta vahingosta, että asetuksen N:o 465/2000/EY takia kyseisessä asetuksessa tarkoitettujen tuotteiden tuonti on estetty 1.3.2000 lähtien tai niiden tuontia on rajoitettu siitä lähtien, sekä määrää, että asianosaisten on määriteltävä yhteisymmärryksessä valittajan vahingon suuruus ja siinä tapauksessa, että siitä ei päästä sopimukseen, oikeudenkäyntiä tulee jatkaa yhteisöjen tuomioistuimen määräämän määräajan kuluessa kyseisen vahingon suuruuden määrittämiseksi, tai ainakin velvoittaa yhteisön

korvaamaan väliaikaisesti arvioitun vahingon, joka on vielä määriteltävä erikseen, ja toissijaisesti velvoittaa yhteisön maksamaan yhteisöjen tuomioistuimen kohtuulliseksi katsoman vahingonkorvausmäärän siitä päivästä alkaen kun kannekirjelmä oli jätetty ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen koko määrän maksamiseen asti laskettavine 8 prosentin suuruisine korkoineen

3. velvoittaa vastaajan työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti korvaamaan oikeudenkäyntikulut kummassakin oikeusasteessa.

- MMA:iden etuoikeutetun aseman loukkaaminen: Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on vahvistanut asian kannalta relevantit tosiseikat niin virheellisesti, että niiden arviointi tässä tarkoitetuissa perusteluissa on asian asiakirjojen valossa käsittämätöntä.

(1) Merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta tulevien sokerialan EY-MMA-alkuperäkumulaatiotuotteiden tuontia koskevista suojatoimenpiteistä 29 päivänä helmikuuta 2000 annettu komission asetus (EY) N:o 465/2000 (EYVL L 56, s. 39).

(2) Merentakaisen maiden ja alueiden assosioinnista Euroopan talousyhteisöön 25 päivänä heinäkuuta 1991 tehty neuvoston päätös 91/482/ETY (EYVL L 263, s. 1).

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- MMA-päätöksen (2) 109 artiklan 1 kohdan rikkominen: Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon sitä, että MMA-päätöksen 109 artiklan 1 kohta on poikkeus MMA-päätöksen 101 artiklassa säädetystä tullien ja vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden kiellosta. Kuten kaikkia poikkeuksia, tätä pääsäännöstä ja tässä tapauksessa peräkkäisten MMA-päätösten päämäärästä poikkeamisen mahdollistavaa poikkeusta on tulkittava ja sovellettava suppeasti. Komission ”laaja harkintavalta” ja yhteisöjen tuomioistuinten harjoittama rajoitettu valvonta, joihin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin perustaa kantansa, ei sovellu yhteen sellaisen MMA-päätöksen 109 artiklan 1 kohdan soveltamismahdollisuuden kanssa, jonka mukaan sen soveltaminen rajoittuu poikkeuksellisiin tilanteisiin (MMA-päätöksen 109 artiklan 1 kohta ”häätäjarruna”).
- Perusteluiden puuttuminen: ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämät perustelut, joiden mukaan i) kaikki yhteisön markkinoille tuotava MMA-alkuperää oleva ylimääräinen sokeri, johon sovelletaan EY/MMA-alkuperän kasautumista, lisää yhteisön sokerimarkkinoiden ylijäämäisyyttä ja ii) kaikkien edellä i)-kohdassa tarkoitettujen ”ylimääräisten tonnien tuonti” aiheuttaa lisärasituksia yhteisön talousarviolle, ovat oikeudellisesti virheellisiä ja lisäksi tämän asian asiakirjojen valossa käsittämättömiä tai puutteellisia.
- MMA-päätöksen 109 artiklan 1 kohdan rikkominen: Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen tulkitessaan käsitteitä ”häiriöt” ja ”heikentyminen” antamalla niille oikeudellisesti vääran sisällön ja näin ollen soveltanut niitä molempia väärin. Valittaja viittaa tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen jätettyyn kannekirjelmään.
- MMA-päätöksen 109 artiklan 2 kohdan rikkominen: Asetuksen N:o 465/2000/EY kiintiön ja ”häiriöiden” ja/tai ”heikentymisen” välillä ei ole määrällistä yhteyttä. Historiallisten määrien valossa tämä toimi on myös täysin mielivaltainen ja lainvastainen.

Tribunale di Catania, Prima Sezione Civile, 19.1.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Prefetto della Provincia di Catania vastaan Oxana Dem'yanenko

(Asia C-45/03)

(2003/C 83/14)

Tribunale di Catania, Prima Sezione Civile, on pyytänyt 19.1.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 7.2.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Prefetto della Provincia di Catania vastaan Oxana Dem'yanenko seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko edellä mainittuja yhteisön oikeussääntöjä – 25.2.1964 annetun neuvoston direktiivin 221/64/ETY (1) 7, 8 ja 9 artiklaa ja Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetun, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 2, 5, 6, 13 ja 14 artiklaa – sekä yhteisön oikeuden yleisiä ja perustavaa laatua olevia oikeusperiaatteita tulkittava siten, että kaikilla ulkomalaisilla, jotka jokin yhteisön jäsenvaltio poistaa maasta, on oikeus siihen, että muu viranomainen kuin maastapoistamistoimen toteuttanut taho varmistaa toimen laillisuuden ennen toimen täytäntöönpanoa?
2. Onko edellä mainittuja yhteisön oikeussääntöjä – 25.2.1964 annetun neuvoston direktiivin 221/64/ETY 7, 8 ja 9 artiklaa ja Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetun, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 2, 5, 6, 13 ja 14 artiklaa – sekä yhteisön oikeuden yleisiä ja perustavaa laatua olevia oikeusperiaatteita tulkittava siten, että on lainvastaista, että yhteisön jäsenvaltion poliisi voi ilman minkään muun viranomaisen etukäteen suorittamaa valvontaa pidättää voimakeinoin ja poistaa maasta henkilön, jonka osalta se